

Södertälje, 9.8.70.

V. a.

Heia koolinõunik ja armas esimene H. Rajamaa.

Jõudes täna tagasi koju oma kahepäevasele puhkusele viibimisele maal leidsin eest Teie sõbraliku kirja ja kutsu koosviibimisele Soome õpetajaskonna etündajatega, mille eest Teile suu tänu! Oleks tõesti olnud rõõmsust ja huvitat olla kaasas koosviibimisel mingi sõlmida uuri tutvusi. Kuid minu oma viga. Mäletan, et kunagi kevadel lugesin ju "Teatajast" seltskond sellest kokkutulekust. Suvil on olnud mulle aga tundmurerohke - mille sisse on lükkunud muusikas ka kümnepäevane meeldiv ja maldejaär reis Soome - mis et unustasin selle koosviibimise täielikult.

Teie küsimusele medali asjus "Suomen Vapauden ja kunnian puolesta" võin kibedusega vastata, et mul seda ei ole. Ajad olid teised siis kui meid lasti juures olla selle ilusa vapikirja teotamisel. Siis olime meie "roosad" ja "sotakarkurit" suura ja sõbraliku sõjalistlase juurest. Nüüms ei tahetud ärritada meie pärast. Oigust kibestumiseks mul ei olegi kuna Soome armees vüleides esimesest päevast peale olen avalikult ja järeljätmatult kinnitanud, et meie ei tulnud Soome aitamise pärast, vaid et meil oli palju tähtsam eesmärk: meie, need 3000 eestlast - vabatahtlikku Soome armees, olime tulnud end koolitama uueks kaadriks vaba Eesti tulevasele kaitseväele. - Acta est fabula, plaudite.

Parimate soovidega

Teie Karl Talpak.